

Deník z cesty po Indonésii v roce 2006

Petr a Míša Havlíčkovi

30 dnů, 23.7. – 23.8.2006

<http://jesticichlup.compoundev.com>

Den 1 - 4, Z domova na Sumatru a dale

Posted: Tue Jun 27, 2006 3:18 pm

Post subject: Den 1 - 4, Z domova na Sumatru a dale

Salam,

Tak se vam hlasime z Indonésie. Je to tady strasne..... super! Pojdme zrekapitulovat, co se delo v predchozich 3 dnech (ano, uz jsme tady cele 3 dny):

23.6.

Diky Tatkovi jsme dojeli v pohode na Florenc a nasedli do SA autobusu. V Brne jsme menili, cekali jsme tam asi 40min na spoj Brno-Viden s bolesti zadku, o ktere jsme si mysleli ze je hrozna, ovsem to jsme nevedeli, ze nas ceká 26h letu.

24.6.

Odlet z Vidne dle ocekavani, China Airlines super. Pohodlne, porad jsme se cpali. atd. V Abu Dahab, u Arabasu, jsme tankovali a meli tam hodinku oraz.

V Taipei jsme prestoupili na let do Malajsie, vsechno v pohode.

V Malajsii (Penang) jsme se rozhodli letet dal do Medanu, tj. konecne do Indonésie. Petr spatne rozumel cene letenky a z bankomatu vybral 4x tolik, kolik mela stat. Aspon jsme ty jejich fufnone pak vymenili ve vyhodnem kurzu za Indonezske Rupiah, takze jsme nasedali do letadla o 2mil tezsi.

Letadlo melo zpozdeni a stalo nakonec za to, turbulence, vyslouzeny Boeing 737, proste parada, Mise bylo spatne a desne se bala. Nastesti jsme leteli jen 30min, takze to bylo rychle.

V Medanu jsme zkusene pokecali na celnici, utekli nadhanecum a nechali se odvezt k mesite Rajah, kde melo byt levne ubytovani. To jsme taky nasli, sice svrab a nestovice, ale zato jen za `1.5 USD za oba. Sice nas u vychodu uvili mistni svaby, ale s vlastni moskytierou to bylo super.

Pak jsme vyuhli. Jo, desne vedro, smog, proste klasika. Jeste ze vymysleli vetraky.

Jen pro predstavu, leteli jsme dohromay 26h, zadek na kasi, zaludek v kreci z palubního jidla.

25.6.

Odjez z Medanu do Bukit Lawang, rehabilitacniho centra pro orangutany. Zde doslo k prvniemu soku - autobusove nadrazi = cast ulice bez jakehokoliv napisu, rozpisu, atd. Jednoduse, ten nejvetsi bus = ten nas, navic nejlevnejsi.

Po 3h po cesta jak po nestovicich (ale maji tu asfalt!, mistama), jsme dorazili do BL. Uz v autobuse se na nas nabalil nahanec, netusil ovsem, ze jsme klasicke socky, tj. nepustime ani gresli, kdyz nemusime:)) Dotahl nas nakonec do ubytovani, ktere jsme si vybrali (Wisma Guest House BL) a za 3 USD jsme se ubytovali, bylo to celkem ciste, ovsem vlastni moskytiera je vlastni. Pak to zacalo - typek nas zacal nutit jit na trek do pralesa. Jen co nakreslil prvni mapku (klasika, chuze, spanek, sjezd na clunu) a rekl, ze chce 90 EUR, Petr ho velice slusne poslal do pr... Sice jsme zkouseli smlouvat, ale nakonec jsme si rekli - podivame se na krmeni orangutanu, projdeme se sami po pralesi a sjedeme si 12km reku plnou pereji na dusi - a jeste nam zbyde na pivo, tzv. Bitang, 12 stupnu, 0.6 litru.

Capek sice nadaval jako dlazdic a tvrdil, ze nemame sancu atd., ale uz jsme na nej kaslali.

BL nic moc, zdemolovane po zaplavach, ale jakmile se clovek zanoril do jungle, tak to byla parada. Klima = pareniste. Abychom mohli na opice, tak jsme potrebovali permit a v nedeli se nevydavaji, tak jsme se jen podivali ke vchodu na stanici, pokusili se na cerno prebrodit a nakonec se jen vykoupali.

Dali jsme si jidlo (1. indonezske, smazena ryze se zeleninou, stejne jako u nas), par piv a sli na pruzkum Casovy posun totiz zpusobil, ze v noci jsme nemohli spat a naopak odpoledne to na nas padalo - holt 5h rozdil, navic pod rovníkem, poprve v nasi cestovateleske historii.

26.6.

V 6 rano jsme vyrazili pro permit, v 8 byli pred stanici a pak se preplavili. Orangutani byli vsude, jsou to nadherne zirata, chodili kolem nas, ale slo jim jen o jendo - nacpat si pupek.

Po prohlídce krmení (60min) jsme vyrazili si pújcit traktorovou dusi, která ma uprostred sitku, a trada na indonezsky raft.

12km uletelo v perejich jako voda. 2 hodiny omlacovani se o kameny, drhnutim zadku po dne a obcaseho se pritopeni byla bomba. Misa jela vzdycky rychleji, je lehci, zato jen co ji Petr predjel, v jedne silene pereji se protahl brichem po dne, sedrel se skoro az na maso, narazil si zebra, rozsekl nohu a porezal palec na ruce. A bylo po zabave, nastesti tady nemaji piranha ani krokodyli (respektive v tehle rece), takze krvaceni 3km do vody proslo bez fyziologicke zmeny.

Dle planu jsme vylezli z vody, hodili duse na zada a vyrazili zpet smer BL. Stopli jsme auto narvane detmi, takze my i duse na strechu. Byla to sranda, nastesti jsme v zadnem vymolu nespadli:)

Pak uz jsme jen odpocivali, popijeli caj a Petr sykal a nadaval. No nic, vecer jsme se vratili do naseho ubytovani, ze si dame pivko. A pak to zacalo: sedime, kecame, najednou hele, orangutan, namiril si to k nam, vlezl do jidelny a hledal jidlo. Mistanici dostali rapla. Spolu s Miso jsme mu davali banany a lakali ho ven. Misu objimal a Petra bral za ruku - jsou to nadherna zvirata. Ovsem dostat ho z jidelny bylo tezke, nechtel, nakonec prijel Ranger ze stanice a odvedl si ho za ruku pry. Opice dokazala odmontovat vicka od lahvi, vypit cokoliv z kalisku (Petr daval vodu, ale nesmakovala) atd. Proste nadherna zkušenost.

27.6.

Tech 5 piv po navsteve orangutana melo za nasledek, ze Petr mel vopici i sebou na cestu do Berastagi, horske rekreacni oblasti, kterou založili Holandane, aby utekli vedrum z Medanu. Autobusem 5h cesty, ridic autobusu je zase kral silnic, bez klaxonu mu to asi nejkede a muzika na plne koule nesmi chybet. Standardne, na sedackach pro 5 (a to uz myslim hubene indiany), se vlezle 6-7 kusu, cizince nevyjimaje. Cesta byla zoufala, dlouha, hladova, upocena - klasika kdyz jede clovek autobusem ve skleniku.

Do Berastagi jsme dorazili v 13h a dohnal nas spankovi deficit. Ted je 20:57 mistniho casu, akorat jsme se probudili a piseme, jak jsme slibili.

Zitra vstavame v 6 rano a jdeme na sopku, pry jste dyma, takze Petr se nemuze dockat, i dkyz rozseknuta noha si moc nerozumi z tezkyma botama. Na vrcholu (2095m) jsou i termalni lazne a samozrejme krater. Sopka se jmenuje Mt. Sybayak a pry jenom dyma, uz dlouho neprdelá, tak snad ji to vydrzi i zitra.

Zdravime z Indonezie a jdeme na caj (0.15 USD) a pak do hajan. Ubytovani mame super, i kdyz steny jsou z papundecku a fratici od vedle jsou hoodne ruzni.

Samai jumpa, ozveme se az to zase pujde, s internetem to tady je mizerie. Za dva dny mirime k Jezeru Toba, 55km dlohe kraterove jezero, ktere je v nejvetsi sopce, ktera kdy na svete existovala.

Petr & Misa, PS: jo, za chvili ma Petr svatek a pak nas ceka oslava prniho vyroci svatby;)

Z Berastagi k Toba Lake, dale do Bukitingy a kanonu Harau

Posted: Tue Jul 04, 2006 12:56 pm

Post subject: Z Berastagi k Toba Lake, dale do Bukitingy a kanonu Harau

28.6.

Takze, kde jsme skončili - jo pod sopkou. Jeste jsme ale zapomněli napsat, že cestou se k nám přifarila španělská chřipka. Ne, není to nemoc, ale 2 typci (holka a kluk) z Barcelony, kteří se nám pověsili na paty a nechtěli se bez nás nikam hnout. Bohužel jsme vyměkli a vzali je vsude sebou, což nám ale zničilo spoustu zážitku - viz dále. Ponaucení je jednoduše - cestovat pouze a jenom sami dva, na ostatní prdět.

Takže výstup na Mt. Sibayak byl celkem pakárna. Vstali jsme brzy ráno na doporučení Petových kamarádů, že ze sopky je vidět jen mezi 9-10h ráno, jinak je vždycky v mracích a je vidět prd. Výstup byl, jak popisovala kniha, nenáročný - totalní zhovadily pochod 3h po mírně se vlnící asfaltce zakončený stoupaním po bahnitých schodech k vrcholu kráteru. Již na začátku se k nám přidala španělská chřipka, kterou jsme sice nechali spát v jiném hotelu (mastnáci) a tak doufali, že se jich zbavíme, ale nechtěně jsme prokeřli, že budeme pod nástupem v 7h ráno. No a tak si tam na nás počíhali.

Celou cestu bylo hnusné, pršelo, mlha, vítr, každopádně viditelnost na 5m maximálně. Ke kráteru jsme dorazili, cestou nás přes nos prstily unikající páry ze sirných prudů, smrad do aleluja, ale alespoň jsme viděli, že sopka žije. Kráteru jsme dosáhli za 3.5h oproti knize, která tvrdila 5h. A propo, Rough Guide, nebo alespoň ten, co máme, je ještě větší šit než Lonely Planet. Na dne kráteru byl vidět akorát bordel a nápisy z kamenu - aspoň že bylo hnusné a nám se tím výlet úplně nezhrnul.

Z vrcholu jsme se rozhodli pro cestu po hřebenech. Náštesti, španělská chřipka to vzdala hned, desně foukalo a s jejich vybavením jsme se o ně sami báli. Dal jsme razili jen my dva. Funelo tam fakt desně, občas jsme museli zalehnout, aby nás to nesfouklo. No a jelikož bylo čím dál horší počasí, nakonec jsme to rádeji také otocili a vydali se dolů jinou cestou. Klouzalo to, Misa byla radost bez sebe z tisíce schodů dolů a navíc

jeste z průchodu jungli, ale na konec doslo k odměně - sirné lázně. Nadřerňe cvachtání se v mělkých bazéncích s varící vodou bylo vysvobození pro naše zmožená těla, s výhledem na hory a jungli, prostě paráda, budete slintat nad fotkami.

No a cestou nazpatek jsme se v aute srazili zase s chřipkou - jeli po pramenech autem, nazpatek se vrátili stejnou cestou.

29.6.

Španělská chřipka ukecala auto! Nemusíme s lokálama za pár babek se 4mi přestupy, ale pojedeme jako papalasi vlastním autem. Božinku, navíc ještě do místní vesnice cumet na lokaly. No co člověk neudělá pro pohodlí, za 140tis rupek jsme měli odvoz k jezeru Toba.

Cestou ze španělské chřipky zenského pohlaví (Anna-Maria je ona, Chose je on) vypadlo, že už jí je nějaký ten patek blbě a jak si tak chrchlala na všechny strany, tak si Petr řekl, že to musí taky vyzkoušet a začalo mu být taky blbě.

Vesnice lokalu, tzv. Batak village, byl hnus a spina, rezervace pro turisty aby se citili, ze jsou lepsi nez ostani - lidske safari je asi ten spravny termin. No nic, fotky mame take, tak uvidite, jedine pozitivum bylo videt z blizka jejich tradicni domy, hezka a zvlastni architektura.

Tesne pred Lake Toba jsme jeste navstivili 40m vysoke vodopady, uchvatny pohled, stejne jako pohled na jezero - 100km na delku a 45km na sirku, nejvetsi vulkan na svete zatopeny vodou, jehoz druha exploze pred 300tis lety vytvorila uprostred ostrov velikosti Thaiwanu - impozantni.

Chripkouni nas ukecali jet s nimi na ostrov Samosair (ten uprostred), do vesnice Tuk Tuk, naopak rezervace pro turisty. Velika to skoda, ze jsme na ne dali, ale legrace jsme si uzili - napr. Petr sel s Anna-Maria hledat ubytovani, dvouhodinova prochazka ve vedru kolem cele vesnice - Petrovi se libilo hned prvni ubytovani (kde jsme nakonec take zustali), ovsem Anna-Maria chtěla porad neco vic. Nakonec se nastesti ubytovali jinde. Misa s Chosem hlídali mezitim bagly, ovsem mistni deti je malem ukamenovali a okradli.

Ubytovani bylo nadherne, Liberta Homestay, levne, ciste, v bambusove chysi v korunach stromu hned na brehu jezera se super majitelem. Idilka.

30.6.2006

Motorovy den - pujcili jsme si mopedy a vyrazili kolem ostrova - jak jinak nez se spanelskou chripkou v zadech. Zacalo to celkem nudne, dokud jsme nevysplhali na vrchol ostrova a nerozhodli se zkusit cros na skutrech. Cesta byla jak vybombardovana a Chose navic tak tahal za plyn, ze mu v pulce pralesa dosel benzin. No coz, otocili jsme se s nimi, ze solidarity chvilku tlacili, ale pak jsme nastartovali a jeli jim pro benzin - fakt je to k nepochopeni - oba jsme meli 4l benzinu, Chosemu nezbyla ani kapka a nam pulka nadrze.

Benzin jsme koupili od lokalu - zajimavy prodej, maji pred chysi plastovy sud s benzinem a z toho to prodavaji. Nakonec vsechno dopadlo dobre, zadek nas sice jeste bolet dasli dva dny, ale v klidu jsme oslavili nase 1. vyroci svatby v bubgalovu u jezera. Spanelskou chripku jsme v te dobe uz nechali na pospas jejich osudu a my si dali bajecnou palacinbku s banany a pivko.

1.7 - 2.7.

Ze solidarnosti jsme se rozhodli odjet z Toby smerem do Berastagi (14h sockobusem, tak dlouho jsme cekali na chripku, az nam vyprodali vsechna lepsi mista. Navic Anna-Maria vyuzila zmatku pri nastupovani a zabrala, kolegyalne, mista uprostred autobusu a na nas zbyla zadni rada mezi 12ti mistnaky, fakt humac. A to byl posledni hrebicek do rakve - Petr jeste najivne doufal, ze si treba v polovine misto s nami vymeni, ale nestalo se - paradox na tom je, ze nas netlacil a bez nas by oni nikam nejeli. No nic. Petr se strasne nastval, 5h nadaval a po prijzdu rekl jednoduse chripce: "It's time to say good bye!" a nechali jsme je civet do blba na zastavce sockobusu v Berastagi.

Hned jsme chytli dalsi sockobus do Payakumbuh, coz bylo jedine spojeni do kanocu Harrau, kde jsme si chteli orazit a zalezit si. Jelikoz jsem uz byli sami, cesta probihala v mirne euforii 14ti hodinoveho nevyspani se a mackani se mezi lokalama.

V Payakumbuh jsme obratem chytli dalsi spoj primo do kanonu a meli jsme stesti - cestovali jsme jedini s celym etnikem Harrau v jednou aute. Byla tam jedna super babca, tak 90let, samy humor a energie - sice jsme ji nerozumeli ani slovo, ale zasmali jsme se vsichni.

V Harrau jsme zamiri hned do Eco Homestay, jedineho ubytovaciho zarizeni v kanonu a hned jsme dostali pesti cenou za ubytovani - 50tis bylo opravdu dost za mrnavy bungalov, kde jsme jeste museli spat na zemi, aby se nam podarilo upnout moskytieru. Koupelna byla ale 'luxusni' - trubka ze zdi misto sprchy.

Po 3h spanku jsme se vydali do kanonu, prosli ho, pokoukali po pralese, zabouldrovali a rozhodli se, ze dalsi den zmizime. Rekli jsme si, ze je nacase zmenit lokalitu a z vnitrozemi se presunout na Bali nebo Lombok.

3.7.

Vratili jsme se nazpatek do Berastagi socko-peso-busem, nasli si ubytovani v nejlevnejsim hotelu (60tis) jmenem Orchid - tedy nepocitame zablesenou madraci v Bamboo Homestay za 30tis - a jali se brouzdat po meste. Hezke, kolonialni, celkem civilizovane, hnusna Zoo, hezly Panorama Park.

Nakonec jsme tedy koupili letenky za cca 6tis Kc a 5.7. letime primo na Lobok, hura, surf, vlny, more, atd.

4.7.

Jake to prijemne prekvapeni hned po ranu, kdyz jsme se po otevreni dveri od pokoje srazili se spanelskou chipkou. Boze, jeste ze letime driv, jinak by sme se jich fakt asi nezbavili.

Vymenili jsme peníze, US Dolar zase oslabil, takže za 100 USD v cestovním seku jsme dostali jen 800tis rupek (původně 980). Přijde už jenom kreditka a nic jiného.

Vyrazili jsme na výlet k jezeru Mitanjau, i když Misa reptala a nadávala, brucela a vyplazovala jazyk. Tam jsme zbastili melouna, dali koupacku, chvíli obdivovali další kráterové jezero a nakonec sedli do sockobusu a 90 minut stáli v ulicích cestou nazpátek, parada.

Před chvílí jsme se přešli v KFC a z pouličního prodeje, snad to stěva preziji, a těsíme se na ostrovy. A propo, právě tady v Indonésii začala tzv. high season, celoplošně prázdninu studaku, takže ceny všeho udeklaly HOP a 2x se vynasobily. Jeste ze zitra mnizime, chacha.

Zdravas
Petr & Misa

Z Bulittingi dale na Lombok a Bali

Posted: Tue Jul 11, 2006 2:52 pm

Post subject: Z Bulittingi dale na Lombok a Bali

Jala jala paprtala,

zdravime opetne od sikmovokych vopic. Jsme na Bali a balime se do hajan. Takze tady je cteni na pokracovani:

5.7.

Takze letime na ostovy! Parada, rano nas vyzvedl jeep a drandili jsme si to na letiste v Padangu. Cesta byla v pohode, jen za nami zase sedela rodinka lokalu v poctu 5ti lidi na sedadle pro 2, ovsem to je holt Asie. Na letisti vsechno v pohode, jen to vypadalo jako vietnamska trznice, holt male letiste, i kdyz internacionalni. Sranda byla potkavat australske surfare z Matawajskych ostrovu (kousek od Padangu) - polonazi typkove v plastich jak z hvездnych valek, ale s napisem Rip curl;))

Tesili jsme se moc, ale to jsme jeste netusili, ze odlet do Jakarty bude mit 2h zpozdeni. Zase ta Asie;)) Tak jsme tak polehavbali na zemi mezi odpadky, nechali na sebe padat vajgly a cekali. Nakonec jsme se nalodili, presedli v Jakarte a hup na Lombok - dohromady 5h cesty, co jde na to, ze jsme se dostali pres 1/2 Sumatry, celou Javu a Bali.

Pristali jsme a hned se na nas vrhlo milion oxydu - tvrdili takove kraviny, ze Bemo (tj. lokalni mini-bus servis) vubec na Lomboku neexistuje a podobne. Kvuli nim jsme se i na chvili stratili a Misa z toho dostala hysterak (pravda, Petr uz nemohl ty vsi vydrzet a tak vzal batoh a nohy na ramena a zmizel), ale nakonec jsme utekli na hlavni, tam chytili taxika za 10tis rupek a ten nas odvezl az do hotelu, který jsme si vybrali - ten mel sice plno, ale hned vedle byl jeden volny. Za 50tis jsme se sli uložit do hajan.

6.7.

Vstali jsme a pockali si 3h na nejhorsí kurz na vymenu penez, co nas tady potkal. Oskubali nas v bance jako kurata - ponaceni = nemenit penize v bance, ale u soukromych money changeru. Pak jsme nasedli do bema a jeli na autobusove nadrazi. Ridic nas chtel zase oskubat, ale my se nedali a poslali ho do Na nadrazi se na nas zase vrhli mistni vsi a nutili nam zhovadile castky za odvoz. Nedali jsme se, smlouvali do krve a nakonec je nechali jit po svem. Na hlavni jsme si stopli lokalni bemo a to nas hodilo az do Kuta Lobok, surfarkeho raje. Stalo nas to OBA 40tis misto 160tis, co chteli nadhaneci. Navic jsme jeli s lokalama, Petrovi jeden nabidl tabak - mel ho asi 1kg v igelitove tasce. Petr si ani neumel ubalit cigaretu, tak mu ji ubalil lokal, Petr si dal dva prasky a bylo mu zbytek dne blbe.

Vyhodili nas na plazi, kde nebyla ani noha. Krasa pohledet - azurove more, rozeklane skaly a na obzoru obrovské vlvny. Zbasitli jsme melouna, ktereho koupil Petr na jedne zastavce a kvuli ktertemu mu malem ujelo bemo, a vydali se hledat ubytovani. Petr odchytil jeden nahanec, nalozil ho na motorku a vydali se hledat levne ubytovani. Misa mezitim, jako obvykle, vedla jednosmernou konverzaci s veskama, které se k ni hned slazli, jako mouchy na hovno. Petr nasel luuuuuuxxxxxusni hotel s jedinym bazenem ve meste za babku (70tis se snidani), Lombok Indah. Vlazli jsme hned do bazenu, sehnali si motorku (maly scooter s takovou konstrukci na prevazeni surfu) a jeste si vybrali surfy na pujceni. No a pak jsme si dali bazen, bastu, bazen a sli do hajan po kratke prochazce po okoli.

7.7.

Rano jsme vyzvedli surfy a jeli surfovat! Jeli jsme do vychodni lokality, 5km od Kutu. Tam jsme za 50tis nasedli na lod a ta nas odvezla tak 1km od brahu na reef brak, kde jsme jezdili. Vlny ale byly celkem male, takže jsme je spis honili, nez se na nich svezli - mistnaci tomu rikaji Chidern area;). Po 2h topeni se jsme meli dost a vratili se na breh. Bylo kolem 10h rano, takže jsme se dojeli

prvleknout, na motorce koupit melouny smerem k vesnici Praya a po kratkem oddechu jsme se vydali na cumendu na beach jmenem Maui, 30min od naseho ubytovani pres hory. Teda, takove vlny jsme jeste nevideli, jen jsme tise zizali a vedeli jsme, ze to nebude nase oblast;)

8.7

Rano zase na vodu, ale nechtelo se nam platit, takže jsme si dali 300m proti vlnam padlovani a ze si zajezdime na plazi, kde se neplati. Nez jsme se ale k vlnam dostali, prisel odliv, takže z jezdeni zase nic nebylo;) Rekli jsme si, ze zajedeme odpoledne na poradne klacky a sli si orazit na vylete na motorce do Praya, kde nic nebylo k videni ani snezeni.

Odpoledne v 15h jsme sedli na lod a nechali se odvest na "vetsi" vlny, to bylo alespon nase prani. Uz pri prijedu k reefu Petr blednul a padalo z nej, ze do toho fakt nevezle. Misa dodavala na oko optimisms, ale taky se bala. Ovsem lokalove nas ujistovali - yes, beginners, tak jsme tam vlazli. Bez kompromisu zakotvili, hodili nam prkna do vody a rekli plav.

Prvni vlna nas maalem utopila. Neni nad pocit, kdy vidite neco sileneho za vami, zacnete zbesile padlovat, pak se ozve rana, pak je 30sec nic a pak se vynorite poloutopeni 200m dal na koralovem utesu.

Druha vlna nam dovolila se na ni alespon trosku svez, ovsem potom nam vysvetlila, ze 5m pro nas jeste neni znovu nas odrhla o dno.

Do tretej vlny se nam uz moc nechtelo, ale lokalove nas povzbuzovali. Petr se nechal ukecat, lakal tvrdil - vetsi vlna = lepsi. Proto se Petr malem utopil, sice se kousek i vezl, ale misto nad pod vlnou nekde u dna. Pritom si zabodl morskeho jezka do nohy.

Ctvrta vlna uz v nas vyvolavala strach. Lokalove byli radosti bez sebe - vlny se porad zvetsovali, museli premisti lode, aby jim je vlny neprevrhly a vzdycky, kdyz slo nejake monstrum, tak ti co byli na lodich radosti vyrvali, skaly na prkna a padlovali vlnam vstric.

Pata vlna byla posledni. Petr udelal uspesne duck dive, tj. vlnu podplaval, Misa uz byla nastesti kousek stranou, takze ji to nesmetlo. Lokalove rikali - good, black flag, it's storm, takze jsme s vypetim sil dopadlovali na lod a vydrapali se na ni. A z boku jsme pozorovali 7m monstra zvedajici se do vysky, ktere sjizdeli lokalove s nadsenim. Nakonec se ale asi uz taky zacali bat (mozna o nas na lodce), takze to zabalili a jeli jsme na breh.

Na brehu se Petr snazil vyndat jezka z nohy, vytahl vsevec, lokal mu ji sebral z ruky - slovy - dobre k jidlu, spatne v noze - a jezka mu z nohy vyrizl. Ani to moc nebolelo;)

Vecer jsme se rozhodli, ze uz na to prdime a jedeme jinam, nervy byly na dranc, voda z nas tekla horem i dolem a navic zevlovat na jednom miste vice jak dva dny pro nas neni.

9.7.

Jeepem jsme se presunuli do pristavu u otrovu Gili a socko lodi se preplavili na Gili Air. Teda, takhle nalozenou kocabku jsme jeste nevideli, plna jidla, lidi, proste jedine dve bile huby na palube a lokalove;) Ale nepotopili jsme se.

Na Gili Air jsme se nechali odchytit lokalem a sli s nim do ubytovani za 40tis ze snidani - bungalow hned u more, nadhera. More bylo akorat v odlivu, ale to nam nebrnilo si pujcit veci na snorchlovani a jit cubrnet na ryby - a ze bylo na co - hotove tropicke akvarium, Misa byla uplne paf. Petr sice dostal hysterak z hloubky - preci jen vznaset se 10cm (Misa - keca, bylo to 20cm) nad ostrymi korali je neprijemne, ale nakonec to prekonal a pres nadavky prenesl prez srdce.

10.7.

Nakonec jsme se nechali ukecat a za 100tis jsme jeli na snorchlovaci vylet. Puvodne jsme tady chteli sice surfovat, ale 100tis/den za prkna nas od tohoto umyslu odradilo. Navic vlny se lamaly o koralovy utes a ten je tak 1-2m pod hladinou.

Snorchlovani bylo uzasne. Kolem ostrovu jsou dost silne spodni proudy, takze nas vzdycky vysadili a nechali nas splout tak 1km po proudu, kde nas nalozili. Videli jsme morske zelvy, mantu tygrovitou a milion dalsich ryb a musli. Bylo to proste nadherne!

Vecer jsme meli k veceri obrovskou makrelu a ta byla mnam.

11.7.

Opetne, i když to tam bylo super relax, boty nás tahly jinam, takže jsme osedlali lod a vydali se na Bali, odkud nám stejně nakonec letí i letadlo domu.

Vsi na břehu se na nás hned sesypali, ale my se nedali a nakonec jsme je oskubali - řidič s námi dvěma totiž nechtel jet, jen do přístavu na trajekt, takže jsme nakonec dostali přepravu až na Bali o 10tis méně, než byly naše kalkulace, pokud bychom cestovali sami. Parada, byla jednohubka skube lokaly;))

V přístavu Lembar jsme se nalodili na trajekt a vydali se na 5h cestu na Bali do Padang Bay, odkud nás odvezl tpepek až do Kutu, kde jsme obratem našli ubytovani a dali si mnam večeri. Zitra a dale se chystame na surfy, zdejší příboj je pry nejlespi na svete, tak snad tam budou i vlny pro nás.

22. letíme domu, 23. jsme ve Vidni, takže pak hura na pivko;) Tesíme se na vás na všechny a moc pozdravujeme, zatím zdraví a silni, v pohode

Petr & Misa

Manikur please? Massage? Yes transport?

Posted: Sat Jul 22, 2006 2:43 am

Post subject: Manikur please? Massage? Yes transport?

Manikur please? Massage? Yes transport?

tak se ozyvame znovu. Jsme na Bali a uz zaciname balit kufry:)

12.7.

Po snidani skladajici se z nezralych malych hnusnych zelenych bananu a horkeho cajje jsme se tedy vydali na surf. Priboj na Bali je opravdu luxusni. Nakonec jsme si pujcili jen prkno od typanu u more: kazdych 20m tady stoji typek a ma tak 10 surfu k pronajmu. Ma sice pokazde silene ceny (cirka za 1h chce stejne jako pujcovna na den, 25tis), ale na drhou stranu maji vetsinou prkna v bezvadnem stavu.

Moc nam to sice neslo, ale zabava byla. Hlavnim rozdilem proti Lomboku je to, ze k vlnam se doplave hned od brehu, v pripade odlivu se i da dojit pesmo, lamaji se tak 50m od brehu. Je to obrovska piscita plaz, takze pisek leze opravdu vsude a vlny nemaji ani zdaleka tak velikou silu. Ovsem da se popojet clunem kousek dal smerem k reefu a tam uz to asi bude hustejsi.

Po dvou hodinkach mlaceni se ve vode jsme se vydali na jidlo. Kuta je sice plna turistu, ale skvele tu vari a za lidove ceny. Obalovany rizek se syrem a sunkou a hranolkama tady prijde na 40Kc, cerstvy juice z melounu na 10Kc.

Po jidle jsme nasedli na vypujceny motocykl, narvali nam ho hned jak jsme se ubytovali, 35tis i s pojistenim. Ono jezdit tady totiz je fakt ulet - nejen ze se nedodruzuje zelena a cervena, to je stejne jako u nas, ale naprosto bezne se jezdi na dvou proude silnici v protismeru, podjizdeji se, troubi, proste hruza a navic - do toho se pletou chodci, nakladaci, atd. No a Petr provadel otoceni se na krizovatce, coz je mistni zvyk, a stopli nas policajti za to, ze jedeme na cervenou. Chteli po nas mezinarodni papiry, ale nechali se ukecat, ze ta plastikova karticka se znakem EU je novy mezinarodni ridicak. Pak chteli 100tis, na to Misa ze jim to nedame a ze jsme ze sockova a nakonec nam policajt dal jenom varovani a nechal nas jet;))

Puvodne jsme jeli na plaz Ulawatu podivat se na poradne vlny, ale zabloudili jsme a tak jsme se zniceni vratili domu.

13.7

Uz druhy den surfujeme a jsme z toho uz poradne hotovy. Dneska si Petr popovidal s velikou vlnout tak zblizka, ze mu z ruky uletely hodinky a ty se ted vali nekde pod nanosy pisku na dne. Stalo se presne to, co na snowboardu, zadny veliky naraz, proste rychle ohnute zapesti od toho, jak naskakoval na surf, a hodinky se zjevne zase vylomily v uchyceni. Skoda, asi uz ho nemely rady, kazdopadne hodinky ktere jsou cele z titanu a uchyceni maji do plastu - hmmm, kde to asi soudruzi z Japonska zvorali??

Je tady turistu jako much. Tlusti, tenci, zluti, cerni, bile jednohubky, proste se to tady jima jenom hemzi. Misa je z toho dost na prasky, prijde ji to tady preturistovano, a ma pravdu. Dneska jsme zajeli na motorce do nejvyhlasenejsi zradelny na ryby, byla to mnamka, takova divna placata ryba;) Ovsem cestou nazpatek se nejak setmelo a malem jsme netrefili domu. Puvodne jsme planovali, ze se zitra presuneme na motorce do Ubudu, centra umeleckych remesel, ale po dnesni zkusenosti pojedeme radeji sockou, je to porad bezpecnejsi;))

V Kute zustaneme jeste zitra, pojedeme se podivat do oblasti, kde se jezdi na dracich a na poradne vlny, mozna zkusime zase surf, akorat Misa uz mekne a nechce se ji do vody, preci jenom dneska to stalo za prd, desne velike vlny, jedna za druhou, do toho dest a silny vitr, proste hnus.

14.7.

Tak jsme zustali v Kute a jeli na vylet za draky. Podle vypraveni

mistnich domorodcu to melo byt nekde u Sanuru a taky ze bylo. Nakonec jsme nasli nejsem sileneho blondateho asiata z Japonska, co mel vlastni vybaveni, ale take i oficialni pujcovnu, kde meli stare herky a chteli za hodinu 35 USD, coz rodinna rada neschalila a Petr utrel.

Cestou jsme chteli vymenit penize, ale nastesti Petr nemel pas, takze seky nesly vymenit. Nastesti proc? Zjevne nas chterli okrast a dat nam 900 tisíc ve 20tis bankovkach. Ty jsou dost mizerne chránene a v tom mnozstvi by nam urcite podstrcili nejake falesne. Potkali jsme totiz typky ze Slovinska (uz na Lomboku), kterym se presne tohle stalo.

Cestou nazpatek jsme narazili na Factory Outlet a oblekli se díky kreditce kompletne do originalniho znackoveho obleceni od No Fear, Rip Curl, Quick Silver, Rasta, atd. Super obleceni za neskutecne ceny.

Nakonec jsme penize vymenily az na Kute za super (zatim nejlepsi kurz) a nakoupili nejake DVD se surf tematikou. Vecer si petr pujcil na plazi surf a supr si zajezdil, byly to takove dveře, rikaji tomu tady fun board, supr chyta vlnu a je desne stabilni, idelani pro zacatky. Skoda, ze jsme si je nepujcili hned.

Vecer prislo baleni a teseni se do Ubudu, Misa to jeste zkonbinovala s masazi za 50tis na hodinu a byla moc moc moc spokojena. Za 110Kc je to fakt zadarmo.

15.7.

Hura do Ubudu, kde mi daji pres hu... Vyrizime hned rano, bagly nechavame v hotelu a jen s malymi batuzky jdeme chytout sockobus. Hned ve dverich jsme museli odpalkovat mistni dohazovace a pak jeste nekolikrat az na zastavku, ale nakonec se povedlo a jeli jsme za public ceny, tj. za babku az do Ubudu. Sice nas chtel zase ridic okrast, ale nedali jsme se, holt 4 tydny tady uz nam davaji dobry teoreticky zaklad.

V Ubudu jsme zamirili hned do Opicihu lesa, mistni atrakce. Turistu jako much, spousta opic, Mise jedna vlezla do baglu a ukradla ji banany. Bez turistu kolem by to bylo fajn, takhle ale nic moc.

No a zacal lov suvenyru, same drevene blbosti, nakonec mame sebou nejakou masku a par hudebnich nastroju. Petr si ulitl na hlavolamech, takže jich mame take hafo;))

Ubud je desne predrazeny, ciste rezervace pro turisty, zlata Kuta. Hnus na druhou. Vsude plno dohazovacu, porad vam nekdo neco cpe, taha vas za ruce, proste nic moc. Petr pri veceri neodolal a dal si Balijske narodni jidlo - mame ho na fotkach - je to fakt na bliti. Varene vnitrsnosti (asi plice) ve vode a pak neco sileneho k ryzi - otypovali jsme to na praseci koule, ale cert vi, co to bylo. Uz na pohled se Mise delalo spatne. Nikdy vice.

Vecer jsme sli na predstavneni tradicniho tance - 100 chlapiku zpiva hudebni doprovod a do toho se krouti mistni tanecnice predvadajici nejakou bajku z mytologie. Ze zacatku celkem hezke, ale potom uz nuda. Nakonec jeste ukazovali tzv. Trance dance, chlapika jak kope do zapalenyh kokosu, nic moc.

16.7.

Ubytovani nebylo zase az tak hrozne, akorat dnesne smrdela plisen. Ubud totiz lezi v bazine ryzovych poli. Rano jsme zasli na trh, Misa chcela koupit nejake darecky. Tak neprijemni prodejci nebyli ani v Thajsku, Misa se po zkusenosti s nima zarekla, ze v tyhle hnusny zemi uz nekoupi nic na trhu, jedine v klasickem krame.

No a jak se dostat do Kutu? Hmm, v nedeli v poledne celkem zabava - socka nejzdi, takže jsme se nechali okrast od turistickeho busu, ale smlouvali jsme az do krve. A pak jsme znovu smlouvali u sockobusu, nakonec dostali normalni cenu ale s bonusem - ten grazl nas schvalne vysadil na

druhem konci mesta, takže k večeru jsme si dali jeste 5km prochazku po smradlave hlavni tride obtezkani zavazadly. Smejd, dostat ho do ruky, tak mu zakroutime krkem!

Ubytovali jsme se nazpatek v Indala Indah 1, meli jsme tam stejne batohy, a dostali jsme i stejnou mistnost. Skoro pocit jako doma. Vecer jsme si jeste pujcili surfy na 2 dny, ted budeme jenom jezdit, asi si spravime naladu.

17.7.

Rano opetne k snidani nezrale babany a caj;) a surf. Super vlny, pri odlivu je to fakt snadne a da se dojit skoro az k miste lamani, i Misa uz stala a jezdila jak o zavod. Po trech hodinach toho mame opetne dost, takže alou domu, sprcha a obed.

Rozhodli jsme se nechat si vyprat 4 tydny propocovane veci. Zase nas chtela nejaka baba okrast, chtela za to 100tis, kdyz cena v pradelne byla 23. Petra tam hned lovila nejaka domorodka a chtela s nim vecer jit na pivo, ale jakmile se zminil, ze na nej ceka jeho pritelkyne, tak toho nechala a sla se zvedave podivat kdo ze to je;)) Misa je jeste ted rozcilena, ze nerekl, ze na nej ceka zena;)))

Ted sedime dost daleko od nasi materske ulici na internetu a chceme se podivat k mori, ale je to tady tak desne obestavene, ze clovek ani poradne nevi, kde co je.

Ozve me se zase az bude neco noveho, vecer jdeme jezdit, tak snad to bude stat za to.

Howg
Petr & Misa

E.T. Go Home - konecne uz skoro doma, prezivsi tsunami a zerouci a surfujici....

Posted: Sat Jul 22, 2006 2:44 am

Post subject: E.T. Go Home - konecne uz skoro doma

18.7. - 21.7.

Je to porad stejne, takze to shrneme: surfovani a bloumani. Litali jsme po meste a shaneli nejake darecky, podivali jsme se i do Denpasaru. Nasli jsme i opravdovy obchod a objevili tam melouna z Ciny - proste maji nejlepsi melouny, bez diskuze, takze jsme se nakonec dockali.

Jo Tsunami - zase jedna na Jave, dozvedeli jsme se to z novin a od mistnaku. U nas v pohode, ani to neni znat a dokonce ani neprisly vetsi vlny, ze cehoz jsme byli celkem zklamani.

Podivali jsme se take konecne do Ulawatu, raji to serfaru a bylo to tam jak v raji - akorat jsme sebou nemeli prkna, takze byla jen koupacka v azurovem mori s vyhledem na obrovske barelove vlny, az z toho sel strach. No a par porcu si to tam suprove davalo, takze pohoda jazz.

V noci na 21.7. meli u nas mistnaci nejakou party, takze se Misa vubec nevyspala a byla svedkem prichodu i nasledneho aktu misti lehke holciny s bilou jednohubkou. Je to tady kolem vsude, jako Bangkok - holciny asi doufaji, ze si je bily rytir odveze sebou domu. Ale neni to jen s holcinama, taktez i mistni borci delaji doprovod turiskam kolem 100kg a vice;))

Dneska jsme si zase poujčili surfy na cely den, konecne poradna padla, takze nam to jezdilo rano i vecer, uz to chce ale prejit na vetsi vlny. Petr mel super napad jit pesky na plaz (meme to tak

1km) a Misa si kvuli tomu uplne prosoupala nohy, holt smajda i kdyz chodi bosa:) Ted tady skuhra a ve 30ti stupnovem vedru nosi ponozky, aby mohla vubec chodit. Petr si na oplatku nevypral plavky po ranim jezdeni a jak se mu tak bimbalo to co maji chlapi mezi nohama, tak si to poradne rozedrel o sul, takze vecer bude seance s pudrem;))

Zitra jedeme domu! Hura! Ceka nas zase 16h v letadle a 5 v autobusu, levna varianta z Vidne je sice levna, ale priste si radeji priplatime a poletime rovnou z Prahy.

Nejaky id**** mi zase naboural forum, takze je nedostupne, tento text tam doplnim pozdeji, az to poskytovatel zase spravi, stalo se to uz po druhe.

Takze jala jala paprtala a na videnou doma
Petr & Misa

